

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 27. januára 2016 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **J. H. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Trestného zákona a iné, o zaistení výkonu trestu prepadnutia majetku obžalovaného J. H., o jeho sťažnosti, ktorú podal proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 23. septembra 2015, sp. zn. PK–1T/12/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného J. H. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd Pezinok uznesením z 23. septembra 2015, sp. zn. PK–1T/12/2015, podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku (per analogiam) rozhodol, že zaistí uje majetok obžalovaného J. H., nar. X. v B., trvale bytom B., t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov, pretože rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 23. septembra 2015, sp. zn. PK-1T/12/2015, bol obžalovanému podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30. novembra 2003 uložený trest prepadnutia majetku.

Podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku (per analogiam), s poukazom na § 50 ods. 2 Trestného poriadku zakázal obžalovanému H. s majetkom nakladať.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní sťažnosť obžalovaný H., prostredníctvom obhajcu, ktorú bližšie nezdôvodnil (č.l. 7106).

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obžalovaného J. H. nie je dôvodná.

V zmysle ustanovenia § 425 ods. 1 Trestného poriadku ak je obvinený stíhaný pre trestný čin, za ktorý vzhľadom na povahu a závažnosť činu a na pomery obvineného treba očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku a je obava, že výkon tohto trestu bude zmarený alebo sťažený, môže súd a v prípravnom konaní prokurátor po vypočutí obvineného majetok obvineného zaistiť. Súd zaistí majetok obvineného vždy, ak uložil trest prepadnutia majetku rozsudkom, ktorý zatiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Sťažnostný súd poznamenáva, že špecializovaný trestný súd zaistil majetok obžalovaného H. už dvakrát, a to postupom podľa § 425 ods. 1, veta prvá Trestného poriadku, teda fakultatívnym spôsobom, pričom vo výroku týchto rozhodnutí aj špecifikoval zaistený majetok.

Obe rozhodnutia boli uzneseniami najvyššieho súdu, na podklade podaných sťažností, zrušené, a to vo vzťahu k uvedenej špecifikácii majetku obžalovaného.

V tomto štádiu konania už súd pri rozhodovaní o zaistení majetku postupoval podľa vety druhej § 425 ods. 1 Trestného poriadku, keď je zaistenie majetku obligatórne. Súd prvého stupňa musí zaistiť majetok obžalovaného, ak uložil trest prepadnutia majetku a rozsudok nenadobudol právoplatnosť. Zaistenie majetku obžalovaného je teda viazané na uloženie trestu prepadnutia majetku.

Z predloženého spisu sťažnostný súd zistil, že obžalovaný J. H. bol rozsudkom z 23. septembra 2015 uznaný za vinného zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné a bol mu uložený výnimočný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do III. (tretej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30. novembra 2003 mu bol uložený trest prepadnutia majetku.

Zároveň mu bol uložený aj ochranný dohľad na dobu 3 rokov.

Rozsudok doposiaľ nie je právoplatný.

Prvostupňový súd, riadiac sa ustanovením § 425 ods. 1, veta druhá Trestného poriadku, preto postupoval v súlade so zákonom, keď rozhodol o zaistení majetku obžalovaného. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tomto štádiu konania stotožňuje s názorom špecializovaného trestného súdu, že vo väzobných veciach je prioritné rozhodnutie o vine a treste páchatel'a a zisťovanie rozsahu majetku obžalovaného pre účely jeho špecifikácie vo výroku napadnutého uznesenia by znamenalo vykonávať rozsiahle dokazovanie, čo by spôsobilo neúmerné priet'ahy v konaní vo väzobnej veci.

V ďalšom konaní alternatívne, v prípade uznania viny obžalovaného a právoplatne uloženého trestu prepadnutia majetku, sa bude v rámci vykonávacieho konania súvisiaceho s realizáciou výkonu tohto trestu zisťovať rozsah majetku obžalovaného, keďže prepadnutie majetku postihuje celý majetok odsúdeného.

Všeobecne, v prípade ak zanikne dôvod zaistenia majetku (obžalovaný je napr. oslobodený spod obžaloby, alebo je síce uznaný za vinného, ale nebude mu uložený trest prepadnutia majetku a pod.) predseda senátu uznesením zruší zaistenie, postupom podľa § 427 Trestného poriadku.

Rozhodnutie špecializovaného trestného súdu je zákonné, s'ťažnosť obžalovaného je nedôvodná, preto ju najvyšší súd ako súd s'ťažnostný, postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu s'ťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 27. januára 2016

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová